

Detta ärende är synnerligen brådskande. Redan i September stod det första gången på föredragningslistan. Dess historia är en bland de många om de oerhörda omgångar och svårigheter, som möta hvarje väckt förslag. Nu kommer afgörandet troligen för sent. Ty med nyårets ingång uppstår fråga, om sådant bränvin är konfiskabelt eller icke.

Åter har jag fallit besvärlig med en lång framställning. Ett löfte om bättring kan jag dock icke afgifva. Ty om jag icke får vända mig till Högvälborne Herr Grefvens understöd, måste jag lägga händerna i kors. Mig återstår endast att förnyadt anropa Herr Grefvens godhetsfulla öfverseende och försäkra om den oskrymtade Vördnad och tacksamhet, hvarmed jag har äran framhärda

Högvälborne Herr Grefvens
aldraödmjukaste tjenare
Joh. Vilh. Snellman

Helsingfors den 21 December 1865.

20 **524** S. H. ANTELL – J. V. SNELLMAN 29. XII 1865
HUB, JVS handskriftssamling

Gamle Vän och Broder!

Ursäktat välvilligt, att jag nu, på någon stund, går att taga Din nog arbetsdryga tid i anspråk.

Uti Fin(ans) Exp(editione)ns skrifvelse af den 13:de dennes, som den 27:de kom mig till handa, yttras bland annat: »hvad åter angår förslaget om bidrag af allmänna medel till underhjälpande af slöjd arbeten, har K(ejserliga) S(enate)n, på sätt Fin(ans) Exp(editione)ns till Tit. i ämnet aflätne skrifvelse för den 9. sist(kidne) Augusti jemväl vid handen gifver, ansett behållningen af ofvanberörda sammanskottsmedel lämpligast bordt användas till förskotter för ifrågavarande arbeten så mycket mera som gifvarene å flera orter uttryckt sådan önskan i afseende å medlens användande; men som Tit. allaredan uppmanat vederbörande undsättningskomiteer att med sagde tillgångar upphandla korn i och för utsäde nästinstundande vår, har K(ejserliga) S(enate)n» *&c.* Det vill häraf synas, som skulle K(ejserliga) S(enate)n ansett mig hafva velat använda »Nödhjulsfonderne» i strid emot dess meddelade föreskrift. Så är dock ingalunda fallet. Den af mig till församlingarne utfärdade uppmaningen att använda de ringa tillgångar, berörde fonder ännu disponera, enär största delen af dem utestår såsom lån inom kommunerne, grundar sig dels å det för förvaltningen af Nödhjulsfonderna gällande reglemente, hvarest i § 10 mom(ent) 1 stadgas, att, under inträffande missväxt, tillgångarne skola användas till utlåning, utan ränta, åt jordägare för anskaffande af brödföda och utsäde, dels å församlingarnes uttalade önskan, att dessa fonder, så litet som möjligt, borde disponeras för slöjd eller andra icke produktiva arbeten, särdeles då kassorna ännu voro ringa, alldenstund man, genom den erfarenhet här vunnits af slika arbetens organisation, befarade, att fonderne då snart nog komme att spolieras. Ty slöjdnigheten är ännu här i sin linda och arbetsprodukterne derefter, usla och dåliga, så att ingen vill tillösa sig dem annorlunda, än med en spottpenning. – Också uttalade sig de ädle gåfvogifvarenes i tiden, önskan, i afseende å gåfvornes användande, i det syfte, att länets

innevånare måtte af desamma göra ett sådant bruk, att de, vid framdeles inträffande missväxt, med dessa gåfvor kunde värja sig, på bästa sätt, emot nöd och elände. Jag vågar tro att vi nu, icke ovärdigt eller orätt använt dessa dyrbara gåfvor, då vi önskat, med den obetydliga disponibla delen af desamma, förskaffa oss utsädes korn af landets egen skörd. – Att åter Nödhjulsfonderne ännu, till sin kassa behållning, äro ringa, kommer sig deraf, att gåfvorne utdelades såsom lån emot 3 à 5 års återbetalning med 1/3 och 1/5 årligen. Återbetalningen begynte först 1864 och stora rester utestå ännu för detta år. Dessa fonders sammanräknade belopp utgör circa 86 000 rub(els) S(ilfve)r, 10 eller komma att motsvara 344 000 M(ark) F(änskt). Måtte de i framtiden väl och samvetsgrant förvaltas och länets innevånare skola, i nödens stund, kunna, något när, hjälpa sig sjelfve!

Nog är här redan uselt och fattigt och värre torde det blifva. En mycket helsosam sak är emellertid, att folket nu vet, att nya lån ej erhållas. Med otålighet vänte vi på dekretet om kanal-arbetet i Maaninka, som i betydlig mån kommer att lindra vårt elände.

För resten tror jag ej, att vi kunna slå oss ut med de anslag K(ejsersliga) S(enate)n beviljat för allmänna arbeten m. m. Bliir således nödigt, måste jag väl begära mera, så obehagliga dessa tiggerier än äro. 20

Mycket hade jag väl ännu att säga, men jag är i närvarande stund så öfverhopad af arbete, att jag ej hinner vara vidlyftigare. Jag slutar därför med den lika uppriktiga som hjertliga önskan, att vår Herre måtte förläna dig helsa och krafter och alltsköns glädje och fröjd intill din senaste lefnadsafton!

Jag är städse med utmärkt högaktning

Din
vän och tjänare
S. H. Antell.

Kuopio den 29. December 1865. 30

Jag anhåller att härjemte få öfverlemna till Dig ett ex(emplar) af Reglementet för de af mig organiserade Nödhjulsfondernes i länet förvaltning.

525 GENMÅLE TILL ARTIKELN I S:T PETERSBURGER ZEITUNG N:O 123 OM FINLANDS MYNTREFORM

HUB, JVS handskriftssamling 40

I S:t Petersburgs Zeitung N:o 123 läses en artikel, som började med följande ord:

»Finlands myntreform och dess inflytande på landets penningförhållanden, för hvilket vi redan tidigare på grund af oss tillhandakomna meddelanden icke kunnat uppställa det bästa prognostiken, bedömes om lika syfte af Helsingfors Tidningar».

På denna inledning följer ett sammandrag af H(elsing)fors Tidningars i dess N:o meddelade origtiga och vilseledande uppgifter om minskningen i Bankens valuta och penningcirkulationen i landet sedan Oktober 1865, hvilka uppgifter föranledde en rättelse, införd i Allm(änna) Tidningens N:o. 13126

Det Petersburgska bladet citerar »Rev. Zeit.» – Revalsche Zeitung. Man kan antaga att uppgifterna gjort sin rund icke blott i andra Ryska